

Què es necessita per a ésser artista de debò

Tots vostès saben que d'artistes n'hi ha de moltes maneres. Hi ha l'artista de cinema, com la Garbo o En Novarro; el de teatre, que fa drames o bé canta la *Mari-na*. També ho són, avui dia, els toreros i futbolistes, els escultors, músics i pintors.

De tots aquests, però, els que ho són més autènticament de debò, d'artistes, són els pintors. Per a ells són les nostres preferències, i per això avui anem a donar-los-hi, als nostres lectors, una recepta del que fa falta per a ésser tot un «artista» en l'art de la pintura.

Primer, caldrà fer l'aprenentatge de l'ofici a can Villà, a can Morató, o en qualsevolga d'aquestes acadèmies de dibuix i pintura, o posseir l'ofici de paleta, barber, espar-denyer, o altre, que pels efectes és el mateix.

L'edat per a començar aquests estudis, millor que sigui dels 30 als 40 anys.

Com que el que dona categoria a un artista és la seva *tenue*, caldrà que es deixi el cabells molt llargs, porti xalina, americana de vellut i fumi en pipa.

A més d'aquests detalls d'indumentària, caldrà també que es doni molta importància i tenir un *perdigó* a l'ala, d'aquesta manera la gent creurà que les seves idees són pròpies d'un home superior i fora de l'alcanc de tothom.

Els seus quadros, o els seus dibuixos, els exposarà a l'aparador de cal Gras o de can Carbó, o bé procurarà publicar-los a *La Gralla* o a l'*Estampa*. Després d'això, caldrà que el seu nom surti a la premsa amb molta freqüència, encara que sigui en tons no massa elogiabls, perquè la qüestió és que es parli d'ell.

Si després de tot l'esmentat resulta que l'individu en qüestió no sap de dibuix ni de pintura, no haurà pas perdut el temps, perquè això no és pas una cosa essencial per a fer d'artista. Ja es cuidarà ell de fer passar gat per llebre.

Per als efectes de propaganda també li anirà molt bé que digui a tothom que els seus quadros són millors que els dels altres.

Perquè, vaja, això d'ésser un *bon noi*, modest com una violeta i no vestir amb pose d'intel·lectual, no pot ésser per a un artista de debò.

PA-LETA

En el pròxim ESQUELLOT
volem fer-hi un va-i-tot.

Serà en vers de cap a peus
tant si ho creus com si no ho creus.

Mi caballo murió... i la Cooperativa Elèctrica també

Cançó que l'any vinent en aquest temps *segurament* haurà de cantar el senyor Puñet en una vetllada que *segurament* haurà d'organitzar el Centre Gremial per a recollir cabals que permetin abonar al senyor Estabanell l'import de l'electricitat gastada en les reunions per a fundar una Cooperativa d'Electricitat que *segurament* no veuran els nostres fills.

*Mi caballo murió,
no me lo sé explicar.*

*Una Cooperativita
Muy bonita
Muy bonita
Yo la soñé instaladita
Al lado del Matadero;
Pero Montaña, primero.
Luego toda una pandilla;
Le hicieron la zancadilla,
Y la echaron a rodar.*

*Cuando me di cuenta
Del gazapo aquél
Marchéme a la cuadra
A dormir con el
Caballo,
Que al verme llorar,
Tendido en la puerta
Murió de pesar.*

*Mi caballo murió,
No me lo sé explicar.
Si en tal caso era yo
Quien debía expirar.
Mi caballo murió,
No me lo sé explicar.*

POETA Y CIUDADANO

Avui comença a treballar a casa nostra, a més del senyor Montaña, aquest Poeta i Ciutadà de primera que vé a omplir el buit que deixava el que en vida fou el gran poeta Màrius, qui morí d'una indigestió poètico-literària el dilluns de la setmana entrant.

